

זו ותנו קשה לי מ"ש רבינו עליית מנחת יו"ט
 לכתר דאו"א, חצי כתר לזה וחצי לזה.
 באיזה יו"ט מיירי, אם בפסח הלא בלילה הראשון
 מתחילת הלילה [היתה] עלייה זו, ולזה אומרים
 הלל גמור. ואם בשבועות, הלא מתחילת הלילה
 יש עליה עד שבמוסף עולין לא"א. ומה שרצה
 הרש"ך לתרין כספר הוראת שעה דעל סוכות
 דוקא מיירי ולא משמע הכי מדברי רז"ל, דדבריו
 בסתם יו"ט. והיה אפשר לומר ולחלק במ"ה
 וב"ן או בזו"ן הכולל דשנה ובזו"ן הפרטי, או
 בזו"ן דזמנים ובזו"ן דימי בראשית. אבל איני יכול
 לתרין מדעתי ולומר דבר שלא שמעתי מפי רבי.
 לזה מחילה פ"ק שימהר יחישה כמנהגו הטוב
 ולחסד רב יחשב ושכמ"ה.

הצעיר אג"ן ס"ט

וזאת תשובת הרא"ם נר"ו

א. כעת אחזה אנכי אשית אל לבי להשיב
 לשואלי דבר. ומקדמת דנא לא יכולתי
 להשיב לא דבר ולא חצי דבר, ואען ואומר כי הנה
 מ"ש מעכ"ת באות א' פשטן של דברים נראין כפי
 הצד הא' שכתב רו"מ, וכעין זה כתב הרז"ל בספר
 עולת תמיד דף ב' ד"ה י"ס דאצילות נתפשטו
 מהם וכו' עי"ש. אמנם מה שרצה רו"מ לדמות
 ההתלבשות שכתב בדרוש בית מועד להתלבשות
 שכתב בההיא דשער מאמרי רשב"י ודפרק א'
 דשער מ"ד ומ"ן ולההיא שכתב מוהרש"ש ז"ל
 בדרך מ"א מההיא דשער השמות, ומתוך הכנתו
 זאת יצא לו קושיא על מוה"ר ז"ל דלמה לא כתב
 סדר ההתלבשות דבי"ע כי אם במה שלמטה
 הימנו. נלע"ד דהדמיון טועה בזה ולא ראי זה
 כראי זה, ולא קרב זה אל זה. דמ"ש הרז"ל בדרוש
 בית מועד אינו עניין למ"ש במקומות הנ"ל. אבל
 עניינו הוא ענין התנוצצות המאורות העליונים
 דאצילות להשפיע שפע ולפעול פעולתם בעולם

התחתון ולהנהיג העוה"ז הנהגה משוערת אם
 בחסד יום א' אם בדין יום ב' אם ברחמים יום
 ג', ועד"ז בג' ימים אחרונים של השבוע, כ"ז
 באמצעות בי"ע, כי אי אפשר למקבלים לקבלו
 מבלעדו זה יען שאור האצילות הוא וך ובהיר
 בתכלית הזהירות והבהירות, ועוד כי כל מה
 שימשך ההתפשטות וההתלבשות יתגלו שנויים
 ופעולות מחודשות נפרדות בנוכר כל זה שם
 בלשון הנ"ל בספר עולת תמיד, ועיין עוד בשער
 מאמרי רשב"י ע"ה פרשת ויקהל דף ר"ג ע"א
 מ"ש הרז"ל עי"ש.

ועוד רוצה אני להבין בהאי לישנא דכית מועד
 במ"ש בע"ה שער דרושי הצלם דרוש ב'
 אות ח' ובשער הכוונות דרושי העומר שמבאר
 שם שכל חסד מז' חסדים המתפשטים בז"ת דז"א
 כלול מז"ת עי"ש. אם כן גם הכלים דז"א המקבלים
 אותם כתובם מוכרח שיהיה בהם כל אחד ז'
 בחינות וזה פשוט. ולפי זה אפשר לומר שמ"ש
 רז"ל בדרוש בית מועד שביום א' מהשבוע פועל
 חסד שבאצילות ומתלבש בחסד דבריאה וכו',
 ר"ל חסד דכל הז"ת, וכיום ב' גבורה דכולם
 וכו', ומתלבשים בשכנגדם כבי"ע. אמנם ההפרש
 שבין חול למועדים הוא כי בחול אינו מתנוצץ כי
 אם פרט א' דמ' יום ב' גבורה, דכולם יתנוצצו
 ויתלבשו כבי"ע ולא בחינת החסדים דכולם.
 יען שהתנוצצותם היה ביום א' מהשבוע דוקא.
 אך כחג הפסח שהוא בחינת חסד מתנוצצים
 ומתלבשים בחינת החסדים דכולם בכל יום ויום
 מז' ימי הפסח בז"ת דבריאה לכד להשפיע
 לעוה"ז ולהנהיגו בלי אמצעות יצירה ועשיה, יען
 שבשבת יו"ט מלכא לביש לכושין דבריאה, אמנם
 מצד הימים שאר המצוות לא בטל התלבשותם
 ביצירה ועשיה כשאר ימות החול אפילו בחג
 הפסח. וכן על דרך זה ממש בכל מועד, לפי מה
 שהוא להנהיג העולם אם בדין אם ברחמים.

ונכון. ובהקדים עוד מ"ש הרז"ל בשער הכוונות דרושי הקדושה דרוש ב' וז"ל: טעם להיתר מלאכת אוכל נפש לכד ביו"ט ולא מלאכת עבודה הוא לפי שאין אחיזה ויניקה לחיצונים רק בסוד חיות וקיום לבד הנקראים אוכל נפש לעמוד על משמרתם הקבועה, ולא בסוד ממשלה ושלטה הנקראים מלאכת עבודה, לכן לא הותר רק מלאכת אוכל נפש לכד עי"ש. והנה שם רבינו הגדול מדבר בחיות הקל" דאצילות, ואנן נדון מינה ונוקי באתרין בחיות הקל" דיצירה ועשיה. ונאמר עוד שידוע שהקל" אינם יכולים לינק מאור זך ובהיר כי אם מאור שהוא עב וגם. וכיון שנתבאר לעיל שביו"ט יצא שפע האצילות בגילוי רב בהתלבשות בבריאה לכד, אם כן הוא רב ועצום מאד, ולא היה יכולת לקל" לינק ממנו אפילו לבחינת חיות לעמוד על משמרתם והיה נאסר לנו אפילו מלאכת אוכל נפש. לא כן עתה ששאר המדות לא בטל התלבשותם דבר יום ביומו, והאור היוצא מהאצילות יוצא מלובש בלבוש גמור דיצירה ועשיה והוע עב ויכולים הקל" לקבלו להחיות את נפשם חיות המוכרח הנקרא אוכל נפש, לפיכך הותר ביום טוב אוכל נפש, זהו נראה לנו בכירור בביאור דברי רז"ל שלפנינו.

אמנם מ"ש בשער מאמרי רשב"י ע"ה ובשער מ"ד ומ"ן הוא ענין אחר, והוא שמה שהיו קודם החטא כללות ד' עולמות אבי"ע במקום גבוה הנה אחר החטא הושפלו למטה ממדרגתם והיו במקום שהם עתה בו כדי לסייע בכירור ניצוצותיהם שנפלו ע"י החטא וירידה זו היה להם בכללות. ומ"ש שם בשער מ"ד ומ"ן שהיצירה ירדה בעשיה והבריאה ביצירה אין זה התלבשות ממש כי כבר נתבאר שם כי כל עולם יורד למטה מחבירו והם זה תוך זה. אלא וראי הכוונה שנתלבשו העליון ברושם

ועוד אני רוצה להבין שירידת אלו הז"ת דז"א דאצילות שיוורדים לבי"ע, אין הכוונה בזה שנעתקים ממקומן ויורדים ירדה ממשית עד העשיה, אמנם לפי המוכן מאותו לשון דספר עולת תמיד הנ"ל נראה שבחינת המדות המתפשטות באצילות ומתלבשים * בבי"ע הם נשארו במקום קדושתם באצילות הקדושה, וענפיהם הם מתפשטים עד הבריאה, ושניהם מתפשטים ענפיהם עד היצירה, ושלתם עד העשיה. וכעין זה כתב הרב ז"ל בשער הגלגולים מ"ב ס' י"ט וכו' וכ"א עי"ש. באופן שבעשיה מצויים שם ד' חלקי אבי"ע ובעולם היצירה ג' חלקי אבי"ע ובבריאה א"ב ובאצילות אצילות לכד. ועפי"ז כתב בשער הכוונות בפסוק בדרך אפקיד רוחי וז"ל: גם תכוין כי יו"ד באצילות י"ה בבריאה יה"ו ביצירה הו"ה בעשיה עי"ש. ואם תאמר לפי זה שכל ד' עולמות אבי"ע הם מתלבשים זה בזה וכנ"ל, איך יבוא מ"ש כאן שבימים אלו יתגלו הספירות העליונות ומתלבשות בבריאה לכד. י"ל עם שבאמת השפע הנשפע בעוה"ז מהאצילות אינו יוצא כי אם דרך יצירה ועשיה אפילו בשבתות ויו"ט, עם כל זה אינו דומה, כי בשבת ויו"ט היצירה ועשיה אינם משמשים כי אם למעבר בעלמא ולא בבחינת לבוש גמור. לא כן בחול שיוצא השפע בלבוש גמור מהיצירה להשפיע בארץ ישראל ומהעשיה להשפיע בחו"ל.

ועוד י"ל דלפי האמת שגם ביצירה ועשיה מתלבש בהם האור והשפע דאצילות ובריאה בבחינת לבוש גמור אלא שמרוב התגלות האור דאצילות בבריאה יתכטל אור היצירה ועשיה לגמרי, וכאילו אין שם בחינת לבוש כלל, דשרגא בטיהרא מאי מהניא ליה.

ומה שהקשית לשאול ממ"ש הרז"ל לפיכך הותר מלאכת אוכל נפש, דמה זה נתינת טעם דאדרבה וכו'. לפי מ"ש לעיל אתי שפיר

הך, יען שכל העשר ספירות דו"א נעשו כלים מהו"ק דו"א בסוד התחלקות השלישים כידוע והכל אחר. ומה שבשער המלכים כתב שהבירור ע"י המלכות, ר"ל מלכות שבגופו דו"א, דהיינו צד הב"ן שבו שהוא מלכות הכוללת כמ"ש רז"ל בשער או"א והביאו מוה"ר ז"ל בהקדמת רחובות הנהר עי"ש. וכן כתב רז"ל באותו לשון דספר עולת תמיד כי תוספת הב"ן הוא היורד ועולה כי הוא הצריך לירד לברר חלקיו שבמלכות, אך התוספת דמ"ה וכו' עי"ש.

אבל אי קשיא היה לו לרו"ם להקשות משער חיצוניות ופנימיות פרק ח' שאחר שביאר שם ירידת ג' כלי האצילות לבי"ע להיות להם נשמה כתב וז"ל: ואפשר שעד"ז יהיה מהבריאה ליצירה ומהיצירה לעשיה ע"כ. משם יוצא קושי על מוה"ר דלמה לא כתב כי אם ירדת כלי האצילות לבי"ע וכו'. ונראה ליישב גם את זה משום דרז"ל גופיה שם לא החליט הדבר ההוא ולא אמרו כי אם בדרך אפשר. את זה נלע"ד וא"ש את"מ.

ב. ומה שהקשית לשאול באות ב', היה נראה לכאורה ליישב דבמאמרי רשב"י לא נחת הרז"ל לבאר סדר מדרגות העלויות בפרטות, אמנם דרך קיצור כתב כי מסוף שעה חמישית מתחילין העולמות וכו' עד נעשה עתה בתפלת מוסף דשבת ע"כ. ואפשר שכוונתו דג' עולמות בי"ע הם העולים דוקא משעה חמישית ולמעלה עד שנשאר י"ד מדרגות (בנויות) [פנויות] וכההיא דדרוש ג' דאסרו חג. אמנם הפרצופים שמז"א דאצילות ולמעלה אין התחלת עלייתם כי אם מתפלת שחרית דיום שב"ק ואילך. וכעין זה כתב הרז"ל בדרושי שב"ק שעלייתם דבי"ע מג' לג' הוא כליל שבת, ועדיין הפרצופים העליונים דאצילות אינם זזים ממקומם עד יום שב"ק עי"ש. באופן שהעלויות שיהיו ביום שב"ק ע"י התפלה

התחתון ממנו כנודע שהמאורות העליונים בכל מקום שחונים מניחים רשימו שלהם אפילו אם יעלו או ירדו. וזה שכתב מוה"ר ז"ל דף מ"א הוא משער השמות והיא ירידה אחרת בפרטות, והוא ירידת גם כן הפרצופים דאצילות חיצון אמצעי ופנימי להיותם נשמה לבי"ע במקום שהם עתה בו וכדי לברר הבירורים המתייחסים להם, וכן מבואר בספר עולת תמיד דף ו' ד"ה ענין כללות צורך התפלה וכו' וגם כל זה התיקון אינו רק בהיותם למטה ממקומם האמתי כשהיו בשעה שנבראו, ובמקומו בעזרת השם נבאר ענין ירידה אחרת שיש להם יותר מזה, והוא אחר התפילה שתזורין ומתמעטין ובפרט בלילה שיורדין אל הבריאה וכו' עי"ש. ואעפ"י שלשון זה אומר שהירידה שנית היא לבריאה דוקא, הנה לעיל מזה שם ד"ה ז"א היה תחלתו בחינת יניקה שהם ו"ק וכו', ובלילה הכל מסתלק וכו' עד והבן זה עי"ש.

והנה ב' ירידות אלו כתבם מוה"ר ז"ל בספרו דף מ"א, ומזה נבין איך נעלם זה הלשון לפי שעה מהרב התמיד כמוהר"י הכהן, הובאו דבריו בספר אמת ליעקב דף י"ד אות קכ"א, מה שרצה ליישב ההיא דשער המלכים עם ההיא דשער המצוות. ולענ"ד דמהלשון דספר עולת תמיד הנ"ל שכתב וכן בז"א הג"ר שלו הנקראים גדלות שהם י' ספירות עם ג' כלי הגדלות * גם הם ירדו לבי"ע וכו' עד והם מתלבשים ומבררים ברורים מהם עי"ש. נראה להדיא שהז"א הוא ז"א ממש ו"ק דכללות האצילות. אמנם נלע"ד כישוב הדברים והוא שהג"ר דו"א שכתב בספר עולת תמיד שהם עשר ספירות עם ג' כלי הגדלות חיצוניות ופנימיות שיורדים לבי"ע לברר. ר"ל דהיינו פרצוף הנשמה דו"א הנקרא גדלות וכלול מג' פרצופים בעובי חב"ד חג"ת נה"י והם נר"ן. ומה שקרא אותם במצות השביעית ו"ק דו"א היינו

ההם עם העלויות שהיו בליל שב"ק יהיו העולמות במצב שהיו העולמות קודם החטא. אמנם כד דיקינן שפיר נראה ליישב באופן אחר. כי הנה ראינו שזה הדרוש דשער מאמרי רשב"י הובא בשער הגלגולים מ"ב אות באות, וזה הלשון שהקשה ממנו מעב"ת לא הובא שם כנראה שאפילו מוהר"ח ז"ל חזר בו מזה. **ועוד יש להבין דעת הרז"ל לאיזה מקום נז"ל ימי החול. ואעפ"י שבדרוש דיו"ט ובשער מאמרי רשב"י קרא למקום הי"ד מדרגות שנשארו פנויים למעמד הקל"י ימי החול, הנה מצינו בכ"מ שכנגד כל ב"ע יש קל"י וכמעט אפילו כנגד אצילות הקדוש. ואם כן צ"ל שכנגד כל המקומות הללו יקראו ימי החול. **ועתה נביא אותם אחת אחת למצוא חשבון. הנה בעין חיים שער מ"ב פרק ג' כתב שהקדושה והקל"י מראש האצילות עד סוף העשיה הם כדמות ב' אנשים אדם דקדושה הכולל אבי"ע ואדם בליעל כולל אבי"ע עומד בצדו ובאחריו עי"ש. ובשער מ"ח דרוש ג' כתב אמנם ודאי הוא שהם במדור אחד יחד הקל"י דאצילות יושבים בעולם האצילות ושל בריאה בכריאה ע"כ. וכעין זה ממש כתב בשער מ"א שער החשמ"ל פרק א' עי"ש. ובשער ההקדמות לשון המתחיל נבאר דרוש הקל"י. ודרוש אבי"ע כתוב: ובכל עולם ועולם מד' עולמות אבי"ע של הקדושה יש כנגדם קל"י טמאות וגם הם אבי"ע וכו', **אבל ודאי כי בכל עולם יושבים טו"ר קל"י דאצילות בעולם האצילות ושל בריאה בכריאה וכו' עי"ש. ובספר מבוא שערים דפוס פ"ח כתוב שכנגד ז' היכלין דזו"ן דאצילות דקדושה יש בו ז' היכלין דקל"י בעולם האצילות עצמו. וכן כתב בשער מ"א דרוש ב', והנה בעולם האצילות אין קל"י רק כנגד זו"ן בלבד כנגד אחוריהם יש שם זו"ן דקל"י, אבל למעלה וכו' עי"ש. **וכן כתב בשער מ"ב פרק ד' כי ע"כ הושם עור הבניה********

מחזין לעור הז"א כדי שלא יוכלו הקל"י אשר שם לינק מהז"א כי עור הבניה וכו' עי"ש. אמנם בשער מ"ן ובשער מ"ב פרק י"א כתוב שמקום הקל"י הוא בין פנימי היושר דנוק' דכל העולמות ובין המקיפים שלהם עי"ש. ובדרוש עין הדעת טו"ר כתוב: אמנם לא יעלה על הדעת שח"ו הקל"י שם עולם האצילות שולטים ועולים עד מקומות הנוכרים אך וכו' עי"ש. ובשער חיצוניות ופנימיות פרק ח' כתוב וכוזה תבין היות הז' מלכים תחת כל בחינה * בבניה וכו' ובמלכות בסיום כל אחד מהם ממש בג' תחתונות שבהם באחוריים, כי זה הוא הנקרא תחת כנוכר במ"א ע"כ. נראה מדבריו שמעמד הקל"י הוא באחוריים דכל פרצוף, ולזה הסכים מוהרש"ש בהקדמת פמוס הקטורת שכתב ומצבם ומעמדם הוא ככל אחורי נה"י דכל עולם שהוא, אחורי נה"י דעשיה דכל עולם עי"ש.

הנה מכל אלו המקומות מבואר שאיך אפילו כנגד האצילות דקדושה יש קל"י, ועל הפחות פחות כנגד ב"ע דקדושה, וכיון שכן כל המקומות הללו יקראו ימי החול, וכן מצינו לו לרז"ל בענין קציצת הצפרנים דיום ערב שבת שקרא לזו"ן דז"א דאצילות ימי החול עי"ש. וכיון שנתבאר בדרוש השביעית ובספר עולת תמיד ובכ"מ **שמעם** ירדת העולמות למקום שהם עתה בו אינו אלא כדי לברר הבירורים שנפלו באבי"ע דקל"י הנקראים ימי החול ובשבת נאסר לנו הבירור מליל שבת. אם כן מוכרחים אנו לומר שעליותם מבי"ע וקצת מהאצילות צריך הוא להיות מליל שבת קודש, ואין לסמוך על מ"ש בשער מאמרי רשב"י ומ"א שבליל שב"ק אינם מתעלים כי אם י"ד מדרגות לבר, ובפרט שמצאנו להדיא בכ"מ שרז"ל עצמו כתב היפך זה שבליל שב"ק כל העולמות דבי"ע עלו ונכללו באצילות, בדרושי שב"ק ובדרושי יו"ט שמהם הרגיש רו"מ,

ג.ס.ט.ל

ובדרוש השביעית למדקדק בו. אם כן בודאי על כרחך צ"ל לדחוק מאי דאיתמר בשער מאמרי רשב"י מקמיה כל הלשונות הנזכרים. ואפילו לשון שער מאמרי רשב"י נוכל לקיימו כאשר יתבאר בע"ה.

וגלע"ד שגם מוה"ר ז"ל דעתו כמ"ש בעניותי כאשר אני מבאר דעתו. והוא כי הנה כדף ס"ב כתב וז"ל: כנר נתבאר לעיל כי לצורך הצירורים יורדים כל פרזופים האצילות בו ימי המעשה ומתלצשים צפרזופים שכנגדם צבי"ע ע"כ. ביאור דבריו, והנה באלו הדברים הקצרים כלל ב' ירדות שנתבארו לעיל. הא', מה שעולם האצילות כולו בכללות יורד ממקום האמתי שלו שהיה אז מקדם החטא, ועתה יורד למקום שהוא עתה בו. וירידה הב', מה שיוורדים הג' כלים חיצון אמצעי ופנימי שהם בי"ע דאצילות לבי"ע התחתונים, והם דהיינו הבי"ע התחתונים, מתלצשים צבי"ע דחול, ר"ל צי"ע דקלי, עד ליל שצ"ק שאז יולאים האצ"ע דקדושה, דהיינו בי"ע התחתונים עם הבי"ע דאצילות שבתוכם שהוא סוד הגשמה שלהם, וגם האצילות בכללו. והו' שדקדק כאן וכתב אבי"ע דקדושה, ולעיל כתב אבי"ע דאצילות, ועולים מתוך ימי החול לגמרי, ר"ל מתוך אבי"ע דקלי הנקראים ימי החול. ואפשר לומר שגם מתוך אצילות דקלי וכנו"ל. ומלבד עילוי זה מתעלים עוד עילוי אחר למעלה למקומם ושורשם העליון, ונשאר חלל ופנוי צין הקדושה לימי החול, דהיינו כל מקומות הקלי י"ד מדרגות. ואף שבכאן ולעיל דף ל"ו ע"א [לא] כתב תיבת עוד, הנה כדף מ"א ע"ב כתב ומתעלים עוד ועולים וכו'. הנה כי כן מבואר שהי"ד מדרגות שעולים העולמות שכתב רז"ל הרש"ש [והרש"ש] ז"ל מקומם בלמעלה ממקום הקלי הנקראים ימי החול כנ"ל. ומוכרחים אנו לומר שכך כונת מוה"ר ז"ל כדמשמע מסדר

לשוננו לשון הזהב שכתב: בתחילה שאז יוצאים האבי"ע וכו' ואח"כ כתב ומתעלים עוד וכו', עד שנשאר י"ד מדרגות. דאם לא תימא הכי היה צריך להיות לשוננו בהיפך זה, וכ"ש שידענו במוה"ר ז"ל שהוא חכם גדול בקצור הלשון ובסדר.

ומעתה יען מה שסיים, ולפיכך נאסרו כל המלאכות תקף מתחילת ליל שצ"ק, ואפילו מלאכת אוכל נפש, והמדקדק יראה שלשוננו זה הוא העתק שער המצוות במצות השביעית, אלא שהכניס בין הדבקים מ"ש ומתעלים ועולים עוד וכו' עד לימי החול י"ד מדרגות ע"כ. והוא משום דס"ל למר שגם עליית הי"ד מדרגות הוא למעלה ממקום מושב הקלי, לכן נאסרו אפילו מלאכת אוכל נפש לפי שאין שום בירור נעשה אפילו לצורך אוכל נפש.

נמצא שבליל שב"ק עלו העולמות והיו בבחינה הג' שהיתה קודם חטאו של אדה"ר.

וכמו שבו' ימי בראשית נעשית הבחינה הג' שלא ע"י מעשה התחתונים שהם אדם וחיה, כן עתה הבחינה הג' נעשית מאליה שלא ע"י מעשה התחתונים.

ועתה אני אביא ראיה לדברי שכך כונת מוה"ר ז"ל מדברי עצמו שכתב בהקדמת סידור קבלת שבת וז"ל: דע כי בימות החול יורדים העולמות למטה ממדרגתם בבי"ע עד שיעור שיבוא א"א במקום נוק' דאצילות ע"כ. והנה כיון שהבחינה הב' הוא שיהיה ז"א במקום א"א, הבחינה הג' בא יבא פרצוף הנוק' במקום א"א * דאצילות. נמצא שבחול שיוורדים העולמות ממקום פרצוף א"א דאצילות למקום הנוק' דאצילות שהיה אז, ועתה בליל שבת שחוזרים למקומם היא הבחינה הג' ממש. אלא שצ"ל תלמוד מ"ש אח"כ בהקדמה הנזכרת ועכשיו ע"י הכוונה וכו' עד שיעלה א"א דאצילות בנה"י דא"ק ע"כ. וזאת

מה שנעשה מאליו] ואח"כ ע"י התפילות דיו"ט מתעלים העולמות ועולים עוד מדרגה אחת וכו' ולא נשאר רק נה"י דעשיה מלונזשים תוך ימי החול בג"ר דבריאה. ולפי שנשארו הנה"י חוץ לאצילות בנכול הכריאה שהיא מכלל ימי החול ויש בהם אחיזה אל הקלי' אשר שם להחיות את נפשם, לכן הותר דיו"ט מלאכת אוכל נפש שהם הנה"י, וכמ"ש רבינו הגדול בדרוש ב' דקדושה ובג"ל. וכבר ידענו שהנה"י נקראים עשיה ונפש, והחג"ת נקראים יצירה ורוח, וכן כתב הרש"ש ז"ל בהקדמת פטום הקטורת ז"ל: ומצבם ומעמדם אחורי נה"י דכל עולם שהוא אחוריים דעשיה דכל עולם ע"כ. וזהו אללי וכו', זה מבואר עפ"י מה שנת"ל, וזה ודאי צין צמיגוניות צין צפנימיות ע"כ. גם מכאן ראייה שלא סמך עצמו הרש"ש ז"ל עמ"ש בשער מאמרי רשב"י ז"ל שאחר החטא אין עליה לחיצוניות העולמות כלל כי אם החיצוניות עולה היינו רואים בעינינו עליית העולמות וכו' עי"ש. וזה כבר ישבו הרז"ל עצמו בשער חיצוניות ופנימיות פרק ח' ובשער הכוונות דרוש ההפרש שיש בין השבתות ליו"ט מ"ש שבשבת גם חיצוניות העולמות עולים עד האצילות עי"ש.

ג. ומה שהקשית לשאול באות ג' כבר נתיישב באות ב' הנלע"ד.

ד. ומה שהקשית לשאול באות ד', דע לך שמוזה כמה שנים קודם בא לידינו סדור הרש"ש ז"ל אחר שלמדתי כוונת שב"ק כמה פעמים כתבתי בהם מה שנלע"ד וכמעט רוב מה שהרגיש רו"מ ויישב בהם כבר הם כתובים אצלי והדברים קרובים ול"ז, והיה דעתי להעתיקם לרו"מ אך רואה עתה שאחר שזכינו לכתבי מוה"ר ז"ל וסדוריו ראוי להתיישב עוד בדבר ועדיין צל"ת עד יערה עלינו רוח ממרום וכנלע"ד וא"ש את"מ וה' הטוב יכפר בעדי.

העליה עד טבור א"ק מבוארת בשער הגלגולים שהיא מה שהיה עושה אדה"ר בתפלותיו שהיה מתפלל באותו שבת בראשית אילו לא חטא והיא עליה עליונה שאין למעלה הימנה, והוא אומר שנעשית קודם תפילת מנחה דערב שב"ק, לכאורה הוא כמנגד ספר הזוהר שאפילו בחינת עליית הג' לא נעשית כי אם בליל שבת לעת ערב וצ"ע.

והנה כל זה הוא שיעור עליות העולמות בכללותם שלא ע"י מעשה התחתונים ממקום שהושפלו ע"י החטא, אל ע"י התפלות דשבת עולים ומתגדלים ע"י שמקבלים מוחין חדשים נמוספת (פר') [נשמה יסירה] ממקום עליון, ר"ל במקום שעלו עתה בו, דהיינו בליל שב"ק, עולה ומתגדל ראשו דו"א ומלביש ג' פרקין דלמ"ד דצלם חג"ת דישסו"ת ממקום שהוגבהו עתה ומתגדל עד שם, ובנשמת כל חי עולה עד המוחין דצלם דישסו"ת ומתגדל עד שם, וכן על דרך זה בתפלת שחרית ומוסף ומנחה, ומקבל מוחותיו מפרצופי או"א עילאין וא"א ונוק' שהוגבהו בעליית העולמות, משם מקבל מוחותיו ומתגדל עי"ש, כמו שביאר מוה"ר ז"ל אופן ההגדלה הזו באר היטב בהקדמתו, וכל הפרצופים שלמעלה מן הז"א והתחתונים ממנו מקבלים מוחותיהם ממה שלמעלה מהם כשיעור מה שמקבל ז"א באותה תפילה ונגדלים כשיעור הפרצופים שלמעלה מהם וגם זה פשוט.

אמנם דיו"ט מתעלים העולמות ויוצאים פרצופי האצילות מתוך צי"ע דקדושה, ר"ל כלים חיצוניים אמצעיים ופנימיים הנקראים בי"ע דאצילות חוזרים ועולים למקומם לאצילות. וגם צי"ע דקדושה, ר"ל בי"ע התחתונים מתעלים ויוצאים מתוך ימי החול, ר"ל דקלי', עד שיעור שנשארו נה"י וחג"ת דעשיה מלונזשים בימי החול, ר"ל בו' ראשונות דבריאה כג"ל. [וזהו

ולהעלות שארית ביורוי חלקי אבי"ע של האקודוס
 נשאריו מזמן מיחה המלכים בתוך הקליפות כבוד נשמה
 ומיחה להם כטודע כי כשיאל שם מ"ה החדש בירר מהנקודות
 מה שהיה אפשר לברר אז ותיקן כל פרטופי האלילות ושארית
 ביורוי חלקי בחינה אלילות של הנקודות מהיוצר מובחר
 שבהם נעשה קליפת טנה דאלילות כלול מטוב ורע וממשיגים
 הגמורים שבהם נהאה אלילות של הקליפות והגונה הנו'
 הוא כבוד נשמה וחיות להם ושארית ביורוי הכלים הפנימיים
 והאמלטיים והחלוניים של האקודות נדחו לבריאה ומשארית
 ביורוי הכלים הפנימיים נעשו כל חלקי הבריאה בכל פרטיה
 על סדר האלילות ושארית ביורוי חלקי הבריאה מהיוצר
 מובחר שבהם נעשה קלי' טנה דבריאה עו"ר וממשיגים
 הגמורים שבהם נהאו כל פרטי בריאה של הקליפות ונונה
 הנו' נשמה וחיות להם ומשארית ביורוי הכלים האמלטיים
 נעשו כל חלקי היצור בכל פרטיה ומהיוצר מובחר משארית
 ביורוי נעשה קלי' טנה דלירה עו"ר וממשיגים הגמורים
 שבהם נהאו כל פרטי ילירה של הקלי' ומשארית ביורוי
 הכלים החלוניים נעשו כל חלקי העשיה בכל פרטיה ומהיוצר
 מובחר משארית ביורוי נעשה קליפת טנה דעשיה עו"ר
 ומשיגים גמורים שבהם נהאו כל פרטי עשיה של הקלי'
 ומבחר ומשמרם הוא בכל אחורי נה"י דכל עולם שהוא אחורי
 העשיה דכל עולם. והנה לפי פי כל שארית ביורוי הנו'
 שירדו לבי"ע הם משארית ביורוי ז' המלכים שהם ז"ן שהם
 שתי אחיות ו"ה שמאפרס י"א נחלקה שארית הקדושה
 (צ"צ ע"א) שבתוך הקליפה לי"א בחינת י"ם פנימיים כבוד
 נשמה וחיות בתוכם וא' מקוף עליהם כמספר י"א סמני
 הקטורת הרומזים לי"א בחי' הנו' אשר ע"י אמירת פטום
 הקטורת בטוונה כפי כח כוונתו הוא מברר ומפעל מקדושת י"א
 בחי' הנו' וכפי זכותו ועולם כוונתו כך ירבה כמו לברר
 ואמירתה בטוונה הוא יסייע לחזור בתשובה גם ימנה
 באלבשותיו הסממנים :

ועתה באמירת פטום הקטורת יטוין להעלות הקדושה מתוך
 הקלי' ולהעמידה בגבול קדושת העשיה להיות שוכן
 להעשות חלוניות למלטות דעשיה כמ"ש בס"ד :

הקדמת אנא בכח

והנה ענין שם מ"ב הוא זה הגה טודע כי כל עולם ופרטוף
 עליון הוא מקור ושורש למה שלמטה ממנו כטודע כי
 במלטות דלירה נחשטו עשרה ענפים מי"ם דלירה והם
 שרשים לי"ם דעשיה וכן במל' דבריאה נחשטו עשרה ענפים
 מי"ם דבריאה והם שרשים לי"ם דלירה וכן במלטות דאל"ה
 נחשטו עשרה ענפי' מי"ם דאלילות והם שורש י"ם דבריאה
 ובמלטות דעקודים נחשטו ענפי' י"ם דעקודים והם שורש
 לי"ם דאלילות וכן עו"ר משולם לעולם שלמעלה (ד) ממת
 עד שנמלא שכלם ענפים מסתעפים מי"ם דא"ק שהם שורש
 ומקור לכל העולמות והם משורשים ביחידה של וכל זה
 בכללות וכן הוא בצטרפות מפרטוף לפרטוף וכן בפרטי פרטות
 מספירה לחברתה. והנה סנע האור העליון חפלו והסקון
 וסאוות לעלות למקורו ושורשו להכלל ולהדבק שם כשלהבת
 קבורה בגחלת ואם ככה יעשה יחבטל מהות תיקוט לפיכך שם
 המאיל לכל בחי' יראה פנימים שלא יעלה האור שהוא ויכנס
 פנימה יותר מהראוי לו וגם יראה חלוניות וחק וגבול שלא
 ירד למטה וילא יותר ממדרגתו והנה יראה זו היא שם מ"ב
 שהוא בחינת גבורה כמספר יראה ושם זה הוא האוחז ומעבד
 לאור העליון שלא יעלה יותר מהראוי לו ושלא ירד יותר
 מגבולו ושם זה הוא בלירה (ה) ר"ל במג"ת שהם בחי' כלים
 האמלטיים שהוא פרטוף האמלטי דו"ת דכל בחי' והוא מסבכו
 מלפנות

המלוכש בה ופונר דרך מלכות דכח"ד דאל"ה ומאיר וממשיך
 נשמה רוחות דנרנח"י לכל פרטופי האל"ה ואז מודוויים ג"ר
 וו"ק הנ"ד דישב"ח וממשיך מוחין ובחובש מלכשים האורות
 המזכר לשני פרטופי תנ"ח ונה"י דחלוניות דפנימיות דז"ן
 ואז מודוויים השני פרטופים הנו' דז"ן וממשיכים מוחין ושפט
 ויכוין להתמך המוחין והשפט המזכר עם אור הא"ם המלוכש
 במלכות הפרטופי ח"ק ודפרטופי כחב"ד ו"א דאלילות
 ומתלבשים גם במלטות דאל"ה ואז יורד המלטות עם כל
 האורות המזכר ושוכר דרך מלכות דכח"ד ו"א דבריאה ומתלבש
 גם במלכות דבריאה ומאיר וממשיך נר"ן דנרנח"י לפרטופי
 הבריאה יורד ושוכר דרך כחב"ד ו"א דלירה ומתלבש גם
 במלטות דלירה ומאיר וממשיך נרנ"ח דנרנח"י לפרטופי הלירה
 יורד וממשיך השפט והמוחין והאורות הנו' לכח"ב שהם עתיק
 וא"א ית"א דחלוניות דפנימיות דעשיה דאל"ה ודעשיה החמחון
 שהוא למלכות דכחב"ד ואז מודוויים הפרטופים הנו' וממשיכים
 המוחין והשפט הנו' לז"ן דחלוניות דפנימיות דעשיה והמוחין
 והשפט הנו' נק' כסות והאורות הנו' עם האור הא"ם
 מתלבשים ומאירים וממשיכים נרנח"י דנרנח"י לכל פרטופי
 העשיה וע"י כן יתקן כח ועוזו לפרטופים הנו' לברר מחלקי
 הכלים ואורות שנעשיה וממשיכים להם מוחין פנימיים ומקופים
 עם נדנח"י דנפש הנק' מוחין דעיבור ואז נתקנים הבידורים
 הנו' קצת ומתעלים הכלים החלוניים דפרטופי האל"ה המזכר
 והמוחין דז"ן המזכר עם הבריורין הנו' ועולים מהיכל להכלל עד
 עלוהם אל הלירה ומלבישים לכלים האמלטיים שלהם העומדים
 שם בלירה. וזהו שנהגיטו לברוך שאמר שלרך לכיון אל
 חיבור שם ב"ן שנעשיה עם שם מ"ה שבלירה ושם אדנ"י
 שנעשיה עם שם הו"ה שבלירה כי כבר נמדו כל חלקי
 העשיה דאל"ה עם הבריורים לעלות אל הלירה ע"י אמירת
 סדר קרבנות. ומ"ש שפ"י אמירת סדר הקרבנות עולים
 הפנימיות חב"ד דעשיה להלביש חלוניות נה"י דלירה וכעו"ר
 שולים כל המדרגות עד א"ם פנימיות כל מדרגה להלביש
 חלוניות המדרגה שעליה וכן בזמירות עולים עד מדרגה
 אחרת ע"ד המזכר וכן בילד שולים עוד מדרגה אחרת ע"ד
 המזכר וכן בעמידה עוד מדרגה אחרת ע"ד המזכר כמ"ש
 כל ענין במקומו בע"ה היינו (ה) בבי"ע החחחונים אבל
 בבי"ע דאלילות שירדו לבי"ע החחחונים לברר כנו"ל הם
 עולים עם הבריורים שנבררי מכל עולם ועולם ועולים לגמרי
 ונשלים לעולם כנו' עד עליהם אל האל"ה בעמידה שאז עולים
 למקומו האמיתי כה"ה במקום שהוא עשה בחול **שאף האל"ה**
 הינו במקומו האמיתי כי בחול יורדים כל האבי"ע ומתלבשים
 ביו"ה החול עד ליל שנה שאז (ב) יולאים האבי"ע דקדושה
 מתוך ימי החול ומחשלים **שור** ועולים לתעלה למקומם
 וסורבם העליון ונבאר חלל פטי צין הקדושה לימי החול י"ד
 מדרגות **ואפיק** נאשרה המלאכה בתחילת ליל שנה אע"פ
 שערין נה עלו ז"ן אלא עד תנ"ח דישב"ח משא"ב צ"ם
 שהותר מלאכה אובל נפש אע"פ שכבר עלו ז"ן עד חב"ד
 דל"ה שילאין ונפי' בבצועות שעולים עד א"א וכמ"ש במקומו
 בע"ה. ומ"ש לפיל בגלילה יורדים סוף ירידה אחרת כמבואר
 כל זה בשער ההקדמות כדורשי אבי"ע וכפרט כדורש ב'
 מדרושים המזכר וכן בע"ת שער הדר אבי"ע (ט"ב ע"א)
 עם מה שנתבאר בספר ע"ת ובספר הכוונות ובפרט כדורש
 בני מדרושי סדר תקון התעלה ובכמה מקומות וזהו בכללות
 וכע"ה כל ענין יחבאר במקומו בחר היטב יותר ובפרטות
 בס"ד עם שמות הכלים והנרנח"י בע"ה :

(ציב ע"ב) הקדמת פטום הקטורת

אח"כ (ג) יחמר פטום הקטורת וענייט הוא לברר

הגהות וביאורים (ה) מוח' דף ו' ע"ה ודף ק"ג ע"ה ע"ה ד"ה כס"ג : (ב) סו"ס דף ח' ע"ב ודף קכ"א פס"ב : (ג) עו"ר דף ס"א ע"ב : (ד) נפסוד דע"ש
 שלמטה ממנו : (ה) סו"ס דף ד"ג ע"ב :

נמשך מאליו כי מס שנעשה על ידיו כחול נעשה משמש
 כ"ס אש"ש שערבית הוא מדה לילה ע"כ נמשכן כל המוחין
 דמדת לילה יום כי זאת היא המפלה שיש לליל פסח על כל
 שאר שבתות וימים טובים שבהם אין מוחין אלו נמשכן בוצ"ן
 אלא לאט לאט נהמשך קדר החפילות בערבית שמריח מוסף
 ומחנה משא"כ בליל פסח כי מה שביד ראי להמשך בחפילות
 המכר נמשך הכל שפלה א' דערבית ואיך יזוגא פילאס
 ולפיכך אט אומרים כלל גמור אחר ערבים הנאמר בשאר
 הימים טובים ביזם דאל"כ מאי רבואא דליל פסח מכל בלילות
 שכל האילות נחקן מדה הלילה דו"ן של היום הוא ומשכים
 להם מוחין ממדה לילה דפרטופים העליונים שיצור המוחין
 דמדה היום ואיך גדולה בערבית במדה היום אלא שנמשך
 הכולל אימה אלא נמדת אה"כ דמדה היום הוא אבל פסח
 בליל פסח נמשכן כל המוחין דמדה יום ולילה לז"ן זה לא
 בא מחדש אלא מחד ורז"ן המחיל הפליון שרש"ש וספן כח
 בהפלה אחת דערבית להמשך כל המוחין ולפיכך יזוגא
 אסיר לן כזכר כל זה בדרוש ג' דהרש"ש פסח פ"ט :

ורבאורה נראה דכשאל פסח בשבת שר"ך לכוין במנהג
 דראשו הבכ"ס כשאל מנהג דכל שבת לסעודת
 לז"א דליקא דז"א אמנם כד דייקה שפיר נראה שאין
 לכוין זה כלל ובגמרא לקמן : כ"א בפנימיות ובגמרא נמשכים
 כל המוחין בחיטיות במשק המטה שנבנה כזכר בשער
 ב' משער חלומות ופנימיות כי כל מלוא מפניו סס
 וברסתייהם גנון לילות ומחילין ושלם סעודות דשבת ואכילת
 מלך ופסח וקידוש על היין וכו"כ ולולב והזולא סס סס לסקן
 ולהמשך מוחין לחיטיות העולמות וכל מלוא ססס כדבר
 לבד כגון החפילות ופסק המטה ויזולא הוא לסקן ולהמשך
 המוחין לפנימיות העולמות פ"כ וכתב עוד בדרוש ג' שאין
 הפרש בין המוחין דחיטיות לפנימיות כלל אלא כדי לבטן
 היכן אט מדברים ראש אם המלוא שאתה מתעסק בה היא
 משפחה ססס היא בחיטיות ואם היא כדבר (ע"כ) היא
 בפנימיות ואל תסריח שנתך עוד כלל פ"כ ארי כפי' כל מה
 שאמרת ולפי דרכי למדת שנתן זה נעלם מקלף מקובלים
 שכתב שאת ערבית דליל פסח מסתלקין כל המוחין מו"ן
 ומחירים להמשך כסדר הגדה פ"כ שאין הענין כן אלא כמ"ס
 הרב זל"ה שזה בפנימיות וזה בחיטיות אלא שר"ך להזהר
 שלא לכוין להמשך מוחין לליל :

אמנם סדר הכונה בערבים אפשר שהוא באופן זה כי
 בק"ס במלך ישראל יכוין להמשך כ"כ דהיה דז"א
 ובאחד ו"ק גדולה שני דאימא ובפנימיות תשלים מוחין דאימא
 וכל המוחין גדלות דאנא ונס קטטס א' דישו"ס באופן
 שנשנה ליל פסח משאר הימים טובים למשליח כזכר
 לפיל וכזכר בדרוש ג' מדרש פסח ואש"ש שבתותי כרסס
 של החפילות האש כל הימים טובים אם יסביל יראה כי אין
 השמות הכזר ענין למוחין הגו"ל וזה פסוק וכבוד בלי ספק
 לישרים בלכותם המישרים אורחותם פ"ט פ' סבוטת של
 האר"י זל"ה הגו' מסקימים ב"ן כל ליל א' יום א' דספס
 ובתחלת ליל ב' מסתלקין כל המוחין המכר ומחר לבח' תלם
 כלילן בסלם כזכר בדרוש שני של העומר ולפיכך אין אומרים
 כלל גמור בשאר ימי הספס כשאר ימי הימים טובים חס ודאי
 בפנימיות כי הלל בחפילות שהם בפנימיות וסס המוחין
 שנמשכו ב"ן בחפילות ערבית וכן המוחין דחיטיות שנמשכו
 ב"ן במשק המלוא שבהגדה נס הם נסתלקו כזכר בדרוש
 ח' דדרשו פסח שהוא דרוש ב' של העומר כהו"ס טעם למה
 הורטו ב' לילות ליל ו' וליל ו' דכל שבוע של העומר להמשך
 מוחין דאנא משא"כ במוחין דאימא ואמר כי שיקר ליל פסח
 יהיה ארבעה כוסות שפ"י נמשכו מוחין דאימא כי טס
 ינמטריא אלהים שהוא באימא ויין ינמטריא ארבע"ס שהוא
 באימא וכל פלמו של היין המשומר הוא באימא אבל מוחין
 דאנא לא נמשכו רק ודך רמז קטן כי מלך ינמטריא פ"כ

אבי"ט דאילות ופלו אבי"ט דאירות פ"ד המכר ועליו אבי"ט
 דעשיה פ"ד הגו' זה שדברנו הוא בכללות אמנם הענין היא
 בפנימיות כדורש של ספירה אינו נקרא ספירה עד שהיה
 בגולה מכל אבי"ט. והנה כל ספירה דכל פרטי פרטי
 טיבור יניקה ומוחין דפרטי פרטי אבי"ט דספירה סה"כ
 נפרטת ל"א אלף ריבוא וכו' הפרטות היה תיקון העולמות
 הגו"ל כח"ל זה שדברנו הוא מהחכמה ולמטה דכל פרט
 אמנם לפנים מכל אבי"ט פרטי מתעסק אבי"ט דא"ק הנחקן
 פ"ד הח"ל מכל פרטי פרטי הכתרים המתייחסות אל פרטי
 א"ק ואבי"ט ההוא. באופן של ספירה פרטית מהגו"ל מלנים
 בשיה מראש א"ק פ"ט מלכות דעשיה החלבים לתחתית עקבים
 דא"ק המתעסקים לתחת ו' הארצות סמוך לפיגולו באופן כי
 אין ספירה ובשמה ויניקן שאיט כלל מכל העולמות דפרטי
 א"ק ואבי"ט המתייחסים אליו והין ט מחלקו רק חלק א'
 ושאר חלקו משורשים בכל פרטי אדם קדמון ואבי"ט וסס
 לרכים אליו והוא לר"ך אל סלם ובחיקוט יסוקט כולס .
 וימחול כח"ד שילאחי מן הענין להאר"ך בדברים שזמנים כאלו
 אלא שהקולמות המסך הדבור עד פה. נחזור אל הענין כי
 כשנתקן פרטו כח דאר"ך דאילות נתקן שהכתרים דכתרים
 דהכתות דכל פרטופי האילות ושני כתרים דכתרים דהכתות
 דמ"ס וב"ן דז"א יפסו כ"כ פילאס ראבו והם שרש"ס חו"ן
 ר"ל ה"ק דמ"ס ודב"ן דז"א דבר ומוקבא ועליהם נאמר שני
 סמאורות הגדולים שוים בקומתם :

ורנה גם מ"ס הרב ז"ל כי הם רומזים לא"א ח"א אפשר
 כי הוא רמז בעלמא והוא לפי שכל א' מסס רמז
 ל"ג חיקוני דיקנא והין בכל פרטופי האילות מי שיש לו
 י"ג חיקוני שפיר דדיקנא אלא ח"א ח"א לכן הם רומזים
 אליהם אלא שלפ"י אין נק' שניהם המאורות הגדולים אלא
 באי חושב שאפשר שבה לרמז ענין אחר עמוק מאד אין
 סה מקום ביאורו וס' יתבאר יחד שירט בואר טורפו להבין
 באמת על חמישותו אכ"ר :

סמאן סתחיל סדר ביאור סועדי רנל

כבר

נפאזר אלילט בהקדמה ובהקדמת סדר הקרבנות כי
 לטרך הביחורים יורדים כל פרטופי אבי"ט דאילות בשש
 ימי המשק ומתלבשים פרטופים שנבנה כבי"ט והם מתלבשים
 כבי"ט דחול ר"ל כבי"ט דקל' עד ליל שבת שאז יזלזים
 האבי"ט דקדושה מתוך ימי החול לנמרי ומתעלים ועלום
 למבלה למקומם וטורשם העליון ונשאר חלל פניו בין הקדושה
 לימי החול י"ד מדרגות ולפיכך נאסרו כל האלמנות ספק
 מחפילה ליל שבת משא"כ בי"ט שהותר מלאכת אוכל נפש
 (ס"ז ע"א) ואח"כ פ"י החפלות דשבת שלום ומגדלים פ"י
 שמקבלים מוחין חדשים בחו"ס נשמה יחדה ממקום עליון
 כמ"ס במקומו כפ"ה :

אמנם בי"ט מתעלים ויזלזים פרטופי האילות מתוך בי"ט
 דקדושה ונס בי"ט דקדושה מתעלים ויזלזים מתוך
 ימי החול ר"ל דקל' עד שיצור ששארנו נה"י וחג"ס דעשיה
 מלובשים בימי החול חסו מה שנעשה מאליו ואח"כ פ"י
 החפילות דיו"ט מתעלים העולמות ועלום עד מדרגה א'
 עד שעלום גם התג"ח דעשיה מתוך ימי החול ולא שאר
 רק נה"י דעשיה מלובשים תוך ימי החול ולפיכך הותר מלאכת
 אוכל נפש שהם נה"י. וזהו אל"י מ"ס הרב ז"ל כי גדלות א'
 נכנסה מאליו והוא כי בפליית העולמות על ז"ן למקום
 שהיו עומדין יסו"ס ואחר כך פ"י החפלות דיו"ט שלום עד
 עד מקום א"א כל זה הוא סדר שיצור עליית העולמות
 אמנם סמאנה המוחין לז"ן לר"ך להמשך להם גם מיסו"ס
 ממקום שהם עומדים בו פה ויזן פס מ"ס בהקדמה פ"ט
 ססב זה דאי בין בחלומות בין בפנימיות :

ורנה פחה בערבית דליל פסח יטין להמשך כל המוחין
 דקטטת ונדלות שני דז"א ב"ן כי גדלות א' ככר

חלק שרישי

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ח

דע כי צימות החול יורדים העולמות למטה ממדרגתם צבי"ע עד שיפור שיבא א"ח במקום נוק' דאלי'. וכל זה לצורך הבירורים. וע"י תפלתנו בימי החול עולים קצת מדרגות כמו שמבואר אללנו בסדר של חול. והן טחה קודם מנחה דע"ש כבר עלו העולמות מאיליהן עד שיפור עלייה ימי החול ע"י הפילותנו. ועכשיו ע"י הכוונה שיכון קודם ה' שפתי חפחה כמו שיב' עולים העולמות לגמרי במקומם האמתי עד שיגלה א"ח דאלי' צביצורא דא"ק. וע"י הכריעות והזקי' והכוונה שיכון בהם במש"ק עולים למעלה ממדרגתם לקבל חוספת שבת:

ועניין כללות כוונת מנחה היא בסדר תפלת שחרית דחול ממש. אלא שבחזרה כיון להמשיך גם כחרים דנה"י דיסו"ת. והנה מוחין דעיבור ויניקה וו"ק גדלות לא נסתלקו מחפלת שחרית. והן טחה בעמידה נשלים הגדלות. וכבר כתבנו בסדר של חול דעניין עיבור ויניקה וגדלות דז"א דחול הכל הוא מנה"י דיסו"ת הכלול מה' פרלופים וי' היות אשר בכללות נק' ל' דללס. וכנגדו יש פרלופף חג"ת הכולל י' היות ונק' ל' דללס וכנגדו יש פרלופף חב"ד הכולל י' היות ונק' מ' דללס. וכולם בכללות נק' צינה דז"א. וכמו שמבואר כל זה בשער פקרי הללס ובש' המוחין ובכמה מקומות וכבר מבואר בס' עולת חמיד דבמנחה עש"ק נכנס ל' דללס שהכוונה פשלוס גדלות דחול שהוא כללות נה"י דיסו"ת ואח"כ ע"י קבלת שבת וע"י תפלת ערבית וקידוש נכנסים ל' דללס דהיינו פרלופף חג"ת הכו' דיסו"ת, בקבלת שבת פירקן תחאין דל' דללס דיסו"ת שהם נה"י דחג"ת הכוללים דיסו"ת. וע"י ברכו פרקין אמלעיים דל' דתבונה שהוא חג"ת דחג"ת הכולל דתבונה. וע"י ופרום ויכולו דחוך העמידה דליל שבת פירקן אמלעיים דל' דללס שהוא חג"ת דחג"ת דיס"ס. וע"י ויכולו שלאחר העמידה פירקן עליונים דל' דללס שהוא כחב"ד דחג"ת דתבונה. ובקידוש פירקן עליונים דל' דללס שהוא כחב"ד דחג"ת דיס"ס. וכל זה שכתבנו הוא בחיטויות. וכנגדן לריך להסלים ל' דללס הכו' במנחה בפנימיות ג"כ וכן ל' דללס ג"כ בפנימיות. וזה סדרן בק"ש ובתמידה נכנסים פרקן תחאין דל' דיסו"ת שהוא נה"י דחג"ת. וע"י ברכה מטין שבע פרקין

אמלעיים

